POLSKA FEDERACJA
RUCHÓW OBRONY ŻYCIA

ul. Wrocławska 37A, lok. 202, 30-011 Kraków
sekretariat@federacjazycia.pl, www.federacjazycia.pl

W 2012 roku Federacja za swoją działalność została nagrodzona Europejską Nagrodą Obywatelską Parlamentu Europejskiego. Polska Federacja Ruchów Obrony Życia działa od 1992 r.; zrzesza kilkadziesiąt organizacji prorodzinnych oraz chroniących życie.

L.dz. 341/2026 Kraków, 23 października 2026 r.

PRZYJĘCIE ŻYCIA WYMAGA REALNEGO WSPARCIA

List otwarty Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

do opinii publicznej i władz państwowych

Szanowni Państwo,

W debacie o aborcji bardzo łatwo usłyszeć hasła, a znacznie trudniej usłyszeć lęk konkretnej kobiety. Tymczasem za dramatyczną sytuacją kobiety w ciąży często stoją bardzo zwyczajne i bardzo trudne pytania: co zrobię, jeśli moje dziecko okaże się ciężko chore? Co będzie, jeśli zostanę sama? Czy poradzę sobie finansowo? Co, jeśli partner lub rodzina będą naciskać na aborcję? Czy znajdzie się ktoś, kto naprawdę będzie przy mnie?

Nie chcemy odpowiadać na te pytania etykietami ani kolejnym sporem. Polska Federacja Ruchów Obrony Życia jasno opowiada się za ochroną życia każdego dziecka od poczęcia. Jednocześnie jesteśmy przekonani, że wiarygodna obrona życia i podstawowych praw człowieka oznacza realną troskę o kobietę – o jej bezpieczeństwo, zdrowie, sytuację materialną, wolność od nacisku i pewność, że nie zostanie sama. To obowiązek państwa i samorządu, organizacji obywatelskich, wspólnot i nas wszystkich.

Dlatego kierujemy dziś do opinii publicznej i władz państwowych kilka pytań. Są to pytania o to, jak stworzyć w Polsce warunki, w których przyjęcie życia dziecka będzie realnie możliwe i otoczone konkretnym wsparciem.

1. Czy kobieta, która doświadcza presji partnera, rodziny lub otoczenia, by nie urodziła poczętego dziecka, ma dokąd pójść po pomoc?

Potrzebne są miejsca i ludzie, którzy powiedzą jej: „Jesteśmy z tobą, pomożemy ci”, a następnie zapewnią rzeczywistą pomoc prawną, psychologiczną, mieszkaniową i interwencyjną.

2. Co usłyszy kobieta, która właśnie dowiedziała się, że jej dziecko jest ciężko chore?

Czy od razu otrzyma rzeczową informację o leczeniu, hospicjum perinatalnym, opiece paliatywnej, wsparciu psychologicznym i pomocy dla całej rodziny? Trudna diagnoza nie powinna oznaczać samotności ani poczucia, że aborcja jest jedynym rozwiązaniem.

3. Czy lęk przed biedą, utratą pracy lub mieszkania może w Polsce przestać popychać kobietę w stronę aborcji?

Jeżeli kobieta w ciąży jest w trudnej sytuacji, państwo i społeczeństwo powinny zrobić wszystko, aby nie myślała, że musi dokonać aborcji dlatego, że nie ma pieniędzy, mieszkania albo boi się utraty pracy.

4. Czy wystarczająco stanowczo wymagamy odpowiedzialności od ojców dzieci?

Kobieta nie może pozostawać sama z ciężarem finansowym, organizacyjnym i emocjonalnym. Odpowiedzialność za dziecko jest obowiązkiem obojga rodziców, a wychowanie, kultura, prawo i instytucje powinny tę odpowiedzialność wzmacniać i skutecznie egzekwować.

5. Czy potrafimy być przy kobiecie także wtedy, gdy po aborcji doświadcza cierpienia, żalu lub kryzysu?

Nie po to, aby ją oceniać, lecz po to, aby żadna kobieta potrzebująca pomocy nie została sama ze swoim doświadczeniem. Troska o kobietę musi obejmować także czas po doświadczeniu aborcji.

Nie chcemy lekceważyć emocji i pytań kobiet, które dziś domagają się od państwa odpowiedzi. Przeciwnie – chcemy, aby te pytania zostały naprawdę usłyszane. Odpowiedzią na strach nie powinno być pozostawienie kobiety samej ani przedstawianie aborcji jako rozwiązania jej problemów. Odpowiedzią powinny być obecność, opieka, bezpieczeństwo i konkretna możliwość przyjęcia życia.

Ochrona życia dziecka i troska o jego matkę nie są wartościami konkurencyjnymi.

Autentyczna afirmacja życia oznacza jedno i drugie: chronić dziecko i być przy kobiecie.

Nie chcemy, aby jakakolwiek kobieta rozważała aborcję dlatego, że czuje się sama, bezradna, przestraszona albo pozbawiona pomocy. Chcemy Polski, w której kobieta może powiedzieć:

„Chcę urodzić moje dziecko – i wiem, że ktoś będzie przy mnie.”

Przyjęcie życia wymaga realnego wsparcia. Żadna kobieta nie powinna zostać sama.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Zarządu Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

Jakub Bałtroszewicz, prezes – Fundacja JEDEN Z NAS

ks. Tomasz Kancelarczyk, wiceprezes – Fundacja Małych Stópek

Grzegorz Nienartowicz, wiceprezes – Fundacja Ku Pełni Życia

Magdalena Bartoszewicz – Stowarzyszenie Pomocy Bliźniemu im. Brata Krystyna

Maria Cisło – Fundacja Fala Życia

Ewa Kowalewska – Klub Przyjaciół Ludzkiego Życia – HLI Polska

Rafał Szczypta – Rycerze Kolumba

oraz

Antoni Szymański – Pro Ecclesia et Populo